

Nişanlılık döneminde ölçüler

Nevşehir'den Tuba Uludağ: “Evlilik kararı verdiğimiz beyle görüşme sayıları, ölçüleri ve söz, nişanlılık dönemindeki görüşme usûlleri nasıldır? Nişanlılık döneminde dışarıda görüşme esnasında her iki tarafın mahremlerinden birinin görüşme ortamında bulunması gerekir mi, ölçüler nasıldır?”

CENNETTE DERECELERİN BASAMAKLARI

Cennette saadet-i cismaniye üçtür: Bunlar: Mesken, yemek-içmek ve nikâhtır. Bediüzzaman bu taksimatı yaptıktan sonra der ki: “Bu üç esasın derecelerine göre, saadet-i cismaniye tebeddül eder.” 1

Bu üç esasın derecesinden maksat, Cennette lezaiz derecesidir. Cennette hissetme ve işba olma derecesidir. Cennette huzur bulma ve razı olma derecesidir.

Cennette, ‘Hah, şimdi oldu! İyi ki dünyada iken bu hassasiyeti ve takvayı göstermişim! İyi ki, harama girmemişim! Rabbim yardım etmiş ve bu dereceyi almışım! Az kalsın, aşağı dereceye düşecektim! Hayır, aşağı dereceye düşmeyi hiç istemezdim! Benim mevkîim, işte burası olmalıydı, burası! Şimdi ulaştığım yer! Şükür ki makamıma ulaştım!” demek ve ulaştığımız makamdan kalbimizin tam itminana ulaşmasıdır.

Cennette dereceleri biz burada, dünyada, amelimizle, davranışlarımızla, duruşumuzla ilmek ilmek örüyoruz, dokuyoruz, ilmek ilmek kazanıyoruz. Göğüslediğimiz zorluklar, gösterdiğimiz sabır, ortaya koyduğumuz irade, adeta Cennette derecelerin basamaklarıdır.

SAADETİN ÜÇÜNCÜ ESASI

Bediüzzaman, konunun devamında, Cennette saadetin üçüncü esasına giriyor. Saadetin üçüncü esası nikâhtır.

Cennette nikâhın önemini ve gerekçelerini ise aynen şöyle anlatıyor:

“Saadetin esaslarından “nikâh” ise: Evet insanın en fazla ihtiyacını tatmin eden,

kalbine mukabil bir kalbin mevcut bulunmasıdır ki, her iki taraf sevgilerini, aşklarını, şevklerini mübadele etsinler ve lezaizde birbirine ortak, gam ve kederli şeylerde de yekdiğerine muavin ve yardımcı olsunlar.

Evet, bir işte mütehayyir kalan veya bir şeye dalarak tefekkür eden adam velev zihnen olsun, ister ki; birisi gelsin, kendisiyle o hayreti, o tefekkürü paylaşsın.

Kalplerin en lâtifi, en şefiki; kısım-ı sâni ile tabir edilen kadın kalbidir. Fakat kadın ile ruhî imtizacı (geçimi) ikmal eden, kalbî ünsiyet ve ülfeti itmam eden, surî ve zahirî olan arkadaşlığı samimîleştiren; kadının iffetiyle, ahlâk-ı seyyieden temiz ve pâk bulunması ve çirkin ârizalardan hâlî olmasıdır.” 2

GELENEKLERİMİZ DOĞRU YOLDADIR

Mademki Cennetin saadetinde nikâh vardır. Mademki nikâhın saadet derecelerini, biz, burada elimizle örüyoruz.

Öyleyse sözlülük ve nişanlılık dönemi davranışlarımıza bir de bu zaviyeden bakalım:

Hayatı Cehenneme çevirmeyelim. Ama lâhuti ölçülerimizi de unutmayalım. Çünkü bizim ölçülerimiz içi boş kurallar değil, Cennetin derecelerini ören basamaklardır.

Geleneklerimizi hakem yapalım. Bizim geleneklerimiz Kur’ân’dan ve sünnetten beslenmiştir. Saadetli günlerin basamakları lehine hassastır.

Flörtü dışlamıştır. Sözlülerin ve nişanlıların bir odada yalnız kalmalarını kabul etmemiştir. Çarşıya, pazara, alış verişe çıkarken bir üçüncü şahsı yanlarına vermiştir. Bu üçüncü şahıs, hanım kızımızın mahremi olan bir yakını olabilir. El ele tutuşmak da dâhil, vücut temasına rıza nazarıyla bakmamıştır.

Bu şartlarla dahi olsa çok sık görüşmek yerine, ihtiyaç oldukça görüşmek, ihtiyaç olmadığı zamanlarda ise sabır gıyasını çekmeyi önemsemiştir.

Geleneklerimizin bu hassasiyeti geri kafalılık, anlayışsızlık, çağ dışılık değildir.

Bilâkis bu meselede çağımız maalesef yanlış yoldadır. Çağımızın ileri sürdüğü görgü tam bir faciadır. Ahireti ve ahiretteki dereceleri kaybetmek bir yana, dünyayı da, dünyadaki saadeti de kaybettiren bir görgüsüzlük ve körlük içindedir.

Saadetimizin bekası için bu batıl anlayıştan kendimizi koruyalım.

Bu konuda geleneklerimiz doğru yoldadır. Mübalâğalı bir şey yoktur.

Nişanlımıza saadetli günlerin basamaklarını hatırlatalım yeter. Eęer seviyorsa biraz sabır, biraz irade bu meseleyi halledecektir.

Dipnotlar:

1- İşaratu'l-İ'caz, s.231.

2- İşaratu'l-İ'caz, s.232